

אוֹצֵר שֶׁל כִּיבוּד הוֹרִים:
הַסִּיפּוֹר עַל דָּמָא בֶּן נְתִינָה
מָה יָקָר יוֹתֵר מֵאֶלֶף מַטְבְּעוֹת זָהָב?

סיפור מאמא

יוסי ואחיו הקטנים ישובו
סביב שלחן השבת.
אמא של יוסי סיפרה להם
סיפור מרגש וחשוב על
כיבוד הורים, מימצרו,
כשבת המקדש היתה
קיים.

הָאֶבֶן הַחֹסֶרָה בַּחֹשֶׁן

לְכֹהֵן הַגָּדוֹל הָיָה חֹשֶׁן יְפֹפֶה עַל הַחֹזֶה. יוֹם אֶחָד, אַחַת הָאֲבָנִים נִאֲבְדָה וְלֹא מָצְאוּ אוֹתָהּ.
חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ לְחַפֵּשׂ אֶבֶן חֲדָבָן חֲדָשָׁה שֶׁתַּתְּאִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

תַּפִּלָּה עַל הַדֶּרֶךְ וְהַשְׁגָּחָה

חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל יָדְעוּ שֶׁבְּלִי עֶזְרַת ה' אִי אֶפְשָׁר לְהַצִּילִיחַ
לְהַצִּילִיחַ. הֵם הִתְפַּלְּלוּ בְּכּוֹנֶנָה, הָלְכוּ וְחִיפְּשׁוּ,
עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְעִיר רְחוֹקָה - אֲשַׁקְלוּן.

הַהִשְׁגָּחָה מִזִּבְיָלָה לְאַשְׁקְלוֹן

הֵם הִגִּיעוּ לְבֵית שֶׁל
גֹּי וּשְׁמוֹ דָּמָא בֶּן נְתִינָה.
הֵם עָמְדוּ מוֹל הַדֶּלֶת
הַכְּבֵדָה, דָּפְקוּ וְדָפְקוּ
עַד שֶׁהוּא פָתַח.

נְשֵׁשׁ... אָבָא יָשׁוּ!

"נְשֵׁשׁ... אָבָא שְׁלִי יָשׁוּ
שְׁנַת צְהָרִים, "לַחַשׁ הַגּוֹי,
"מָה אַתֶּם צָרִיכִים?"
הַחֲכָמִים עָמְדוּ בְּשִׁקָּט עַל
מִפְתָּן הַדֶּלֶת.

הַבִּקְנָשָׁה הַקְדוּשָׁה

"שִׁמְעֵנוּ שְׁיֵשׁ לָךְ אָבוֹן יְקָרָה שְׂאֲנַחֲנוּ בְּדִיוֹק צָרִיכִים, אֲמָרוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל.
"בְּשִׁמְחָה אָנִי אָבִיא לָכֶם, אָבֵל עֲכָשׁוּ אֲבֹא יָשׁוּ! אָבִיא לָכֶם אַחֵר כָּךְ."

הַמִּפְתָּח לַכֹּסֶפֶת

הַמִּפְתָּח לַכֹּסֶפֶת שָׁבָה נִמְצְאָה
הָאָבִן, הִיא מִנַּח מִמֶּשׁ מִתַּחַת
לְכָרִית שֶׁל אֲבָא!
דָּמָא בֶּן נְתִינָה יָדַע: אִי אֶפְשָׁר
לְקַחַת אֶת הַמִּפְתָּח בְּלִי לְהַעִיר אוֹתוֹ.

הַחֲכָמִים חָשְׁבוּ שֶׁזוֹ שְׂאֵלָה שֶׁל כֶּסֶף
הַחֲכָמִים חָשְׁבוּ שֶׁהוּא פָּשׁוּט לֹא רוּצָה לָתֵת אֶת
הָאֶבֶן. "אִזְנִי לָךְ מֵאֲתִים מִטְבָּעִים!" הֵם אָמְרוּ.
כְּשֶׁהוּא שָׁתַק, הֵם הֶעֱלוּ אֶת הַסְּכּוּם:
"אִזְנִי נָבִיא לָךְ שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת!"

הַפִּתּוּי הַגָּדוֹל - אֵלֶּף מִטְבָּעוֹת!

"אַרְבַּע מֵאוֹת... חֲמִשׁ מֵאוֹת..." הֶעֱלוּ הַחֲכָמִים אֶת הַמַּחִיר, גָּלָף מִטְבָּעוֹת זָהָב בְּעֵד הָאָבֹן!
הָאֵם כָּל כֹּךְ הָרִבָּה כֶּסֶף יִשְׁכַּנֶּעַ אֶת דָּמָא לְהַעִיר אֶת אֲבָא שְׁלוֹ?

וַיִּתּוֹר לְמַעַן הַכָּבוֹד
"אֲנִי אָבִיא לָכֶם, אָבֵל לֹא עֲכָשׁוּ, כִּי אָבִא
יָשׁוּ!" עָנָה דָּמָא בְּנִחִישׁוֹת.
הַחֲכָמִים הִתִּיָּאֲשׁוּ, סָמְכוּ עַל הַשֵּׁם שֶׁהַכֹּל
לְטוֹבָה, וְהָלְכוּ לְדֶרֶכָם.

הַזֶּמֶן הַנֶּכּוֹן לַפְּעוּל
לַפֶּתַע, עֲבֵר הַזֶּמֶן וְאַבָּא
שֶׁל דָּמָא הִתְעוּרָר
מִשְׁנָתוֹ בְּטִבְעִיּוֹת.
עֲכָשׂוּ אֶפְשָׁר לְקַחַת אֶת
וְלַפְתּוֹחַ אֶת הַכִּסְפָּת!
דָּמָא לְקַח אֶת הָאֶבֶן
וּמִיָּהָר לְצֵאתָ.

רץ בְּשִׂמְחָה לַתֵּת

הַגּוֹי רָץ אַחֲרֵיהֶם מֵהָר. דָּמָא בֶּן נְתִינָה קָרָא:
"הִנֵּה, הִנֵּה הָאָבֹן הַיְקָרָה! קָחוּ, בְּשִׂמְחָה!"
הַחֲכָמִים הָיוּ מִפְתָּעִים וּמְאוֹשְׁרִים.

"רַק מֵאָה!"

"כַּמָּה אֲנִי חֲכָמִים לְשֵׁלֶם לָךְ?" שָׁאָלוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל.
"רַק מֵאָה! - כָּמוֹ שֶׁבִּיקֶשְׁתֶּם וְרָצִיתֶם לְהָבִיא בַּהֲתַחֲלָה."
דָּמָא סִירַב לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף מִמַּצּוֹה כָּל כָּךְ יִקָּרָה כָּמוֹ כִּיבוֹד הָאָב.

מִטְבְּעוֹת זָהָב

כִּיבוֹד הוֹרִים

- אוֹצֵר חוֹלֶף
- כֶּסֶף רָגִיל

- אוֹצֵר נֶצְחִי
- אֶהֱבֶת ה'
- מִבִּיא בְרָכָה

הָאָבִן הַכִּי יִקָּרָה שֵׁשׁ

"וְאוֹ!" הִתְפַּעֲלוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל מֵאוֹתוֹ גּוֹי, שֶׁעֲכָשׁוּ שְׂאֵבֵא הַתְּעוֹרֵר
הַסִּכִּים לְהַבִּיא אֶת הָאָבִן. הֵם בֵּרְכוּ אוֹתוֹ שִׁזְכָּה לְעֶשֶׂר גְּדוֹל, וְלִימָדוֹ
אֶת כּוֹלָנוּ: כִּיבוֹד הוֹרִים יָקָר יוֹתֵר מִכָּל זָהָב שֶׁבָּעוֹלָם!